

“ทิศทางนโยบายการเงินและสถาบันการเงินไทย”

สัมมนาวิชาการ ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้ ปี 2553

“อนาคตเศรษฐกิจไทย ภายใต้ความไม่แน่นอน”

วันที่ 27 สิงหาคม 2553

ท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน

ดิฉันรู้สึกดีใจที่ได้มาเป็นประธานเปิดการสัมมนาประจำปีของสำนักงานภาคใต้ของธนาคารแห่งประเทศไทยในวันนี้ ที่จัดขึ้นในหัวข้อ “อนาคตเศรษฐกิจไทยภายใต้ความไม่แน่นอน” ซึ่งเป็นหัวข้อสัมมนาที่สำคัญและน่าสนใจยิ่ง เพราะความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา ได้กระทบต่อชีวิตของทุกคนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ผู้ที่ทำธุรกิจภาคใต้ โดยเฉพาะกลุ่มที่พึ่งพาการท่องเที่ยวและการส่งออกยางพารา ได้รับผลกระทบจากจำนวนนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศที่ลดลงถึงร้อยละ 16 % ในช่วงต้นปีที่แล้ว และทุกคนคงจำกันได้ ราคายางพาราเคยพุ่งขึ้นถึง 100 กว่าบาทต่อกิโลกรัมก่อนวิกฤต แล้วลดลงเหลือเพียง 40-50 บาทต่อกิโลกรัมเมื่อต้นปีที่แล้ว ก่อนที่จะกลับมาอยู่ในระดับ 100 บาทต่อกิโลกรัมในเดือนล่าสุด เรียกได้ว่า หลายคนต่างก็ได้รับผลกระทบนี้ รุนแรงพอสมควร

สำหรับหัวข้อที่ดิฉันจะได้กล่าวในวันนี้ คือ “ทิศทางของนโยบายการเงินและสถาบันการเงิน” เป็นส่วนหนึ่งของเรื่องดังกล่าว เพราะทางการเองก็ได้รับผลกระทบจากความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลก และจากวิกฤตที่เกิดขึ้นไม่น้อยไปกว่าภาคธุรกิจ ที่จะต้องปรับเปลี่ยนนโยบายในช่วงที่เศรษฐกิจโลกเกิดความผันผวน ให้ทันต่อเวลาที่ เพื่อช่วยพยุงเศรษฐกิจของประเทศให้ผ่านปัญหาไปได้ อีกทั้งยังต้องเตรียมการสำหรับความท้าทายใหม่ๆ ที่จะเกิดขึ้นในช่วงต่อไปด้วย ซึ่งปัจจัยทั้งสองคือ (1) ภาวะเศรษฐกิจโลกที่เปลี่ยนแปลงไป และ (2) ทิศทางนโยบายทางการที่ปรับเปลี่ยนไป จะส่งผลกระทบต่อทุกคน ผ่านดอกเบี้ย ผ่านการปรับตัวของระบบเศรษฐกิจในด้านต่างๆ รวมถึงการปรับเปลี่ยนโครงสร้างของภาคสถาบันการเงิน ที่เป็นตัวกลางสำคัญในการไหลเวียนของเงิน และสนับสนุนการทำธุรกิจของภาคเอกชน

ท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน

ในประเด็นแรก ทิศทางของนโยบายการเงิน วิกฤตเศรษฐกิจโลกที่ลุกลามอย่างรุนแรงเมื่อ 2 ปีที่แล้ว ได้นำมาซึ่งความท้าทายในเชิงนโยบายของภาครัฐ ที่นโยบายการเงินและนโยบายการคลังจะต้องดำเนินการเพื่อดูแลให้ผลกระทบที่เกิดกับเศรษฐกิจไทยอยู่ในวงจำกัด และไม่ยืดเยื้อ

ถ้าเรามองย้อนกลับไป จะเห็นว่าเศรษฐกิจโลกและไทยพลิกผันเร็วกว่าที่ทุกคนคิดไว้ เมื่อกลางปี 2551 น้ำมันโลกปรับขึ้นไปถึง 145 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อบาร์เรล หลายคนยังพูดกันว่าจะไปถึง 200 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อบาร์เรลหรือไม่ ส่งผลให้เงินเฟ้อของไทยเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่พอปลายปี 2551 เกิดวิกฤติในสหรัฐฯ และเมื่อเหตุการณ์ลุกลามจนกระทั่งบริษัทเลห์แมนบราเธอร์ล้ม ทางสหรัฐฯ ตัดสินใจไม่อุ้มความปั่นป่วนก็เกิดขึ้น และปัญหาก็ลุกลามต่อเนื่องไปยังตลาดการเงิน ตลาดสินค้าโภคภัณฑ์ ตลาดทุน ตลาดอัตราแลกเปลี่ยน ในสหรัฐฯ ในยุโรป ในเอเชีย แม้กระทั่งประเทศที่ไม่ได้มีวิกฤตการเงิน เช่น ประเทศต่างๆ ในเอเชีย ก็ได้รับผลกระทบจากการที่เศรษฐกิจสหรัฐฯ และยุโรปชะลอตัว ทำให้ความต้องการซื้อสินค้าจากเอเชียลดลงอย่างรวดเร็วไปด้วย

สำหรับ ประเทศไทยก็ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงเช่นกัน เนื่องจากโครงสร้างเศรษฐกิจของเราพึ่งพาการส่งออกเช่นเดียวกับประเทศอื่นๆ ในเอเชีย โดยในระยะเวลาสั้นๆ เพียง 3-4 เดือน เศรษฐกิจไทยหดตัวอย่างรวดเร็ว ประเภทที่เรียกว่า “ตกหลุมอากาศ” ก็ว่าได้ จากเคยขยายตัวและสามารถส่งออกได้เป็นอย่างดีในไตรมาส 3 ของปีก่อนหน้า เข้าสู่จุดต่ำสุดในไตรมาสที่ 1 ของปี 2552 โดย GDP ในไตรมาสดังกล่าวลดลง 7.1% จากปีก่อนหน้า ตามการส่งออก การบริโภคภาคเอกชน การลงทุนภาคเอกชน รวมถึงภาคการผลิตที่หดตัวรุนแรง

ด้วยเหตุนี้ คณะกรรมการนโยบายการเงินจึงตัดสินใจลดดอกเบี้ยนโยบายลงร้อยละ 1.00 ต่อปี ในเดือนธันวาคม 2551 นับว่าเป็นการลดดอกเบี้ยที่แรงมากที่สุดในประวัติศาสตร์ของการดำเนินนโยบายการเงินภายใต้กรอบเป้าหมายเงินเฟ้อ และต่อมาได้ปรับลดลงรวมกันอีกร้อยละ 1.50 ต่อปี ในการประชุมนโยบายการเงิน 3 ครั้งถัดมา รวมเป็นการลดดอกเบี้ยลงร้อยละ 2.50 ในช่วงเวลาสั้นๆ ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยนโยบายอยู่ในระดับที่ผ่อนคลายเป็นพิเศษที่ร้อยละ 1.25 ต่อปี นับแต่ช่วงต้นปี 2552 เป็นต้นมา เพื่อพยุงเศรษฐกิจไทยในช่วงที่เศรษฐกิจโลกเข้าสู่วิกฤตที่นักเศรษฐศาสตร์ในประเทศต่างๆ กังวลใจกันว่า อาจจะรุนแรงที่สุดในรอบ 80 ปี

ในช่วง 1 ปีครึ่งที่ผ่านมา นโยบายการเงินได้ทำงานสอดคล้องประสานกับนโยบายภาคการคลัง เพื่อกระตุ้นการใช้จ่ายและการลงทุนในระบบเศรษฐกิจ โดยดอกเบี้ยนโยบายที่ได้ปรับลดลงสู่จุดต่ำสุด ได้ช่วยให้ดอกเบี้ยเงินกู้ เงินฝากของธนาคารพาณิชย์ปรับลดลงตามลำดับ ช่วยลดภาระดอกเบี้ยของภาคธุรกิจและกระตุ้นการใช้จ่ายของผู้บริโภค ส่วนนโยบายภาคการคลัง มาตรการไทยเข้มแข็งรอบแรก 116,000 ล้านบาท รวมไปถึงมาตรการภาษีเพื่อกระตุ้นการซื้อที่อยู่อาศัยในภาคอสังหาริมทรัพย์ และมาตรการไทยเข้มแข็ง 2 วงเงิน 1.4 ล้านล้านบาท 3 ปี ที่ค่อย ๆ ททยออกมาก็ได้ช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค นักธุรกิจ ว่าทางการจะออกมาตรการต่างๆ ที่จำเป็นเพื่อดูแลให้เศรษฐกิจไทยฟื้นผ่านมรสุมทางเศรษฐกิจรอบนี้ไปได้

จากมาตรการดังกล่าว หลังเศรษฐกิจโลกฟื้นตัว เศรษฐกิจไทยก็เริ่มฟื้นตัวเร็ว ปัจจุบันตัวเลขการใช้จ่าย การลงทุนภาคเอกชน การจ้างงานล้วนสูงกว่าช่วงก่อนวิกฤติแล้วทั้งสิ้น ตรงนี้เป็นประเด็นที่สำคัญมาก เพราะเป้าหมายคือการฟื้นการใช้จ่ายในภาคเอกชนให้เดินต่อไปได้อีกครั้งหนึ่ง เพราะรัฐบาลสามารถช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจได้ในระดับหนึ่งและมีข้อจำกัดในด้านการสร้างหนี้สาธารณะ ท้ายสุดภาคเอกชนก็ต้องมารับไม้ต่อไป

จึงกล่าวได้ว่าไทยประสบความสำเร็จอย่างน่าพอใจ การฟื้นตัวจากวิกฤตกำลังนำไปสู่การขยายตัวทางเศรษฐกิจรอบใหม่ ซึ่งขยายตัวดีมาก โดยเมื่อวันที่ 23 กรกฎาคมที่ผ่านมา ทาง ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ปรับเพิ่มตัวเลขคาดการณ์อัตราการเติบโตของ GDP ประเทศไทยปี 2553 เป็นระดับ 6.5-7.5 % ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลสภาพัฒน์ฯ ที่ออกมาเมื่อต้นสัปดาห์ ที่ไตรมาสแรกปีนี้เราเติบโตได้ถึง 12% ส่วนในไตรมาส 2 ชะลอลง ขยายตัวที่ 9.1% แม้มีความวุ่นวายทางการเมืองเกิดขึ้น ทำให้โดยรวมแล้วเศรษฐกิจไทยขยายตัวได้ถึง 10.6% ในช่วงครึ่งแรกของปี 53

ด้วยเหตุนี้ คณะกรรมการนโยบายการเงินเห็นว่าความจำเป็นที่จะต้องคงดอกเบี้ยไว้ในระดับที่ต่ำเป็นพิเศษได้หมดไป และได้เริ่มปรับขึ้นดอกเบี้ยนโยบายในการประชุม (สอง) ครั้งที่แล้ว เพื่อนำดอกเบี้ยในระบบเศรษฐกิจเข้าสู่ระดับปกติอีกรอบหนึ่ง ตรงนี้หมายความว่า ยุคดอกเบี้ยที่ต่ำจากวิกฤตได้จบลง และเศรษฐกิจไทยกำลังเข้าสู่ยุคดอกเบี้ยขาขึ้นอีกรอบ

ท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน

เมื่อมองไปในอนาคต แม้เศรษฐกิจไทยได้ผ่านช่วงที่ยากลำบาก และเริ่มฟื้นตัวแล้ว แต่ปัญหาดูเหมือนกับว่ายังไม่จบลง เรากำลังเข้าสู่ช่วงของความท้าทายใหม่ เนื่องจากเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะประเทศ G3 ที่ยังคงมีความเสี่ยงต่อการฟื้นตัวอยู่

ในเรื่องนี้ รายงานของไอเอ็มเอฟ World Economic Outlook เผยแพร่เมื่อวันที่ 8 ก.ค.ที่ผ่านมา คาดการณ์แนวโน้มเศรษฐกิจโลกว่าการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2554 จะลดลงจากระดับ 4.6% ในปีนี้ เหลือเพียง 4.3% โดยประเด็นที่น่ากังวลใจก็คือ เศรษฐกิจสหรัฐฯ จะเติบโตในอัตราที่แผ่วลง คือลดลงจาก 3.3% ในปีนี้ เหลือเพียง 2.9% ในปีหน้า และการฟื้นตัวของเศรษฐกิจยังคงเปราะบาง รั้งกับข้อมูลเศรษฐกิจต่างๆ ที่ทยอยออกมา ที่ชี้ว่าการฟื้นตัวของระบบเศรษฐกิจเริ่มอ่อนกำลังลง และสอดคล้องกับที่ผู้ว่าการธนาคารกลางของสหรัฐอเมริกาได้กล่าวแถลงการณ์ต่อสภาองเกรสเมื่อเร็วๆ นี้ว่า ระบบเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาในอนาคตจะยังคงอยู่ในสถานะที่ "unusually uncertain" หรือ "มีความไม่แน่นอนสูงกว่าในระดับปกติ"

ส่วนกลุ่มสหภาพยุโรป ไอเอ็มเอฟคาดว่าจะมีการเติบโต 1.3% ในปี 2554 เพิ่มขึ้นจากเพียง 1% ในปี 2553 นับว่ามีการเติบโตขึ้นเล็กน้อย แต่ก็ยังอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าปกติ ทั้งเศรษฐกิจของประเทศในกลุ่มนี้จะยังอ่อนแอต่อเนื่องไปอีกระยะหนึ่ง จากปัญหาสถาบัน

การเงิน และจากปัญหาหนี้สาธารณะของบางประเทศ เช่น กรีซ
โปรตุเกส ไอร์แลนด์ และสเปน

รวมกันแล้ว ภาพเศรษฐกิจโลกขณะนี้คือ ระบบเศรษฐกิจกำลัง
แบ่งเป็นสองกลุ่ม (1) กลุ่มที่ยังวนเวียนไม่จบกับการแก้ไขปัญหาที่เกิด
จากวิกฤต เช่น สหรัฐ ยุโรป ที่ธนาคารกลางยังต้องคงดอกเบี้ยไว้ใน
ระดับที่ต่ำอีกระยะหนึ่ง และ (2) ประเทศที่ฟื้นตัวได้ดีเช่นในเอเชีย
เนื่องจากไม่ได้มีปัญหาด้านสถาบันการเงิน ที่ได้เริ่มทยอยปรับขึ้นอัตรา
ดอกเบี้ยนโยบายกลับเข้าสู่ระดับปกติไปบ้างแล้ว ซึ่งความแตกต่างกัน
ของความรวดเร็วในการฟื้นตัว และทิศทางดอกเบี้ยนโยบายของสอง
กลุ่มนี้ จะส่งผลกระทบต่อการไหลเวียนของเงินทุนและค่าเงินของ
ประเทศต่างๆ โดยจากข้อมูลพบว่า มีเงินทุนไหลเข้าเอเชียอย่างต่อเนื่อง
ในช่วงที่ผ่านมา โดยเฉพาะที่อินเดีย เกาหลี อินโดนีเซีย อีกทั้งค่าเงิน
สกุลต่างๆ ในภูมิภาคแข็งค่าขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ตรงนี้จึงเป็นความท้าทายสำคัญอีกประการหนึ่งทางนโยบาย
ในช่วงต่อไป เพราะ เงินที่ไหลเข้ามาบางส่วนเป็นเงินทุนระยะสั้น และมี
โอกาสไหลกลับออกไปรวดเร็ว และเงินที่ไหลเข้าหากเข้ามาเป็นจำนวน
มาก ต่อเนื่องกันนานๆ ก็อาจจะส่งผลให้เศรษฐกิจขยายตัวเกินศักยภาพ
และกระทบกับเสถียรภาพเศรษฐกิจได้ ด้วยเหตุนี้ เราจึงต้องติดตามดูแล
ความเสี่ยงในส่วนนี้อย่างใกล้ชิดในระยะต่อไป

ท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน

ในประเด็นที่สอง เรื่องทิศทางสถาบันการเงินไทยนั้น วิฤติ เศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในระบบเศรษฐกิจโลกได้ชี้ให้เห็นชัดถึงความสำคัญของระบบการเงินในระบบเศรษฐกิจ ระบบการเงินอยู่เบื้องหลังการเติบโตของเศรษฐกิจ ถ้าประเทศใด ระบบการเงินมีปัญหา เศรษฐกิจก็จะมีความตามไปด้วย ตรงกันข้าม ถ้าประเทศใด ระบบการเงินเข้มแข็ง มีประสิทธิภาพ เศรษฐกิจก็จะได้รับประโยชน์ ช่วยให้การพัฒนาเศรษฐกิจเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว และมีข้อจำกัดน้อยลง

ครั้งนี้ที่วิฤติเศรษฐกิจโลกมีความรุนแรงมาก ก็เพราะปัญหาเกิดขึ้นพร้อมกันในสองด้านในประเทศอุตสาหกรรมสำคัญ คือ (1) ปัญหาในระบบเศรษฐกิจ และ (2) ปัญหาระบบการเงิน โดยในส่วนของระบบการเงิน ปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นผลจากระบวนการบริหารความเสี่ยงในระบบการเงินที่ยังมีจุดอ่อนหลายด้าน ทั้งในเรื่องเกณฑ์การกำกับดูแล กระบวนการและการบริหารความเสี่ยงของสถาบันการเงินเอง รวมถึงประสิทธิภาพในการกำกับดูแลของทางการ

จุดอ่อนเหล่านี้ได้ส่งผลให้สินเชื่อและการลงทุนในตราสารการเงินที่มีความเสี่ยงสูงในต่างประเทศ เช่น CDO และ Sub-prime และการกู้ยืมโดยสถาบันการเงินเองเติบโตอย่างรวดเร็วจนเกินกำลังนำไปสู่ภาวะฟองสบู่ในตลาดอสังหาริมทรัพย์ และปัญหาในระบบ

สถาบันการเงินในที่สุด และเมื่อสถาบันการเงินมีปัญหา ภาคเศรษฐกิจจริง และระบบเศรษฐกิจก็มีปัญหาตามไปด้วย

สำหรับระบบการเงินและสถาบันการเงินในไทย ผลกระทบมีค่อนข้างจำกัด แม้เศรษฐกิจจริงจะได้รับผลกระทบมาจากวิกฤติเศรษฐกิจโลก โดยผลกระทบที่มีอย่างจำกัดนี้ สะท้อนประโยชน์จากการที่สถาบันการเงินในประเทศได้จากการพัฒนาระบบการเงินที่มีต่อเนื่องในช่วงที่ผ่านมา โดยหลังวิกฤติปี 2540 ระบบการเงินไทยมีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในหลายๆ ด้าน ทั้งในด้านฐานะ ด้านเงินกองทุน การบริหารจัดการ ระบบการบริหารความเสี่ยง การกำกับดูแล รวมถึงจรรยาบรรณ และความระมัดระวังของผู้บริหาร สิ่งเหล่านี้ได้ช่วยให้สถาบันการเงินในประเทศมีพื้นฐานที่ดีขึ้น และมีการบริหารจัดการที่เป็นระบบและระมัดระวังมากขึ้น

การพัฒนาระบบการเงินให้มีความมั่นคงจึงมีความสำคัญยิ่ง เราจะนิ่งนอนใจไม่ได้ ต้องพยายามพัฒนาเพื่อยกระดับของระบบสถาบันการเงินในด้านต่างๆ ต่อไป ซึ่งเป็นที่มาของแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงินระยะที่ 2 เพื่อตอบโจทย์ด้านการเงินของประเทศ

สำหรับโจทย์ทางนโยบายที่สำคัญของเราในระยะสั้น ก็คือให้สถาบันการเงินในประเทศมีความเข้มแข็งและสามารถทำหน้าที่ในการสนับสนุนภาคธุรกิจ ภาคเอกชน โดยเฉพาะธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้สามารถปรับตัวให้ได้ต่อผลกระทบที่เกิดขึ้น ทั้งในเรื่อง

สภาพคล่อง สินเชื่อ การปรับโครงสร้างหนี้ ตลอดจนการให้คำแนะนำด้านการเงินต่างๆ เพื่อช่วยภาคธุรกิจให้สามารถปรับตัวและยืนระยะได้จากผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น

โจทย์ระยะยาว ก็คือ เราจะสร้างและพัฒนาระบบการเงินของเราต่อไปอย่างไรเพื่อให้ระบบการเงินสามารถสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตัวอย่างเช่น การบริหารความเสี่ยงที่อาจมีต่อเสถียรภาพเศรษฐกิจจากเงินทุนไหลเข้า โดยเงื่อนไขสำคัญคือ การมีระบบการเงินที่เข้มแข็ง มีประสิทธิภาพ และมีความสามารถในการบริหารความเสี่ยงในระดับที่ดี เพราะ ถ้าบริหารจัดการได้ดี เงินทุนไหลเข้าดังกล่าวก็จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ แต่ถ้าบริหารจัดการไม่ดี เงินทุนเหล่านี้ก็จะสร้างความเสี่ยงต่อเสถียรภาพเศรษฐกิจ

เพื่อตอบโจทย์ดังกล่าว แผนพัฒนาฯ ระยะที่ 2 จึงได้มีการกำหนดทิศทางที่สำคัญไว้เป็น 4 แนวทาง

- **แนวทางแรก** คือ การลดต้นทุนของระบบการเงินไทย เพื่อให้ระบบการเงินไทยมีต้นทุนที่ต่ำลง ถ้าต้นทุนของระบบลดลงได้ ค่าใช้จ่ายของภาคธุรกิจก็จะลดลงเช่นกัน ซึ่งจะช่วยให้ความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจดีขึ้น

ต้นทุนสำคัญอันหนึ่งที่ต้องลด ก็คือ ต้นทุนจากการกั้นสำรอง ที่เกิดจากปริมาณ NPL และ NPA ในระบบที่ยังอยู่ในระดับ ที่สูง คือ โดยในระบบธนาคารพาณิชย์ ปัจจุบันมี NPL บวก NPA อยู่ประมาณ 545 พันล้านบาท และที่อยู่ในบริษัทบริหาร สินทรัพย์ ก็มีอีกประมาณ 489 พันล้านบาท ซึ่งเป็นต้นทุนที่ สูงต่อระบบการเงินและต่อเศรษฐกิจ ดังนั้น ถ้าจำนวน NPL และ NPA ลดลงได้ ต้นทุนของระบบสถาบันการเงินก็จะ ลดลงได้ตามไปด้วย อันนี้เป็นสิ่งแรกที่ต้องทำ

- แนวทางที่สอง คือ การสร้างประสิทธิภาพของระบบการเงิน ไทยให้มีมากขึ้น ซึ่งตัวชี้ประสิทธิภาพที่ดีตัวหนึ่ง ก็คือ spread หรือส่วนต่างระหว่างอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืม และอัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่ยังกว้าง กลไกสำคัญอันหนึ่งที่จะแก้ไขเรื่องนี้ ก็คือ การเพิ่มการแข่งขันในระบบให้มีมากขึ้น ทั้งการเพิ่มผู้เล่น หรือผู้ให้บริการ คือ ธนาคารพาณิชย์ เพื่อให้มีการแข่งขัน มากขึ้นในด้านราคา ทั้งอัตราดอกเบี้ย และค่าธรรมเนียม และการเปิดเสรีให้ธนาคารพาณิชย์ทำธุรกิจนอกขอบเขตที่กว้างขึ้น

อีกกลไกหนึ่งที่จะช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพ ก็คือ การลด บทบาทของภาครัฐในธุรกิจธนาคารพาณิชย์ลง เพื่อให้ระบบ การเงินทั้งระบบสะท้อนบทบาทของภาคเอกชนได้มากขึ้น ที่ผ่านมา ต้องยอมรับว่าการบริหารจัดการแบบภาครัฐใน ธุรกิจธนาคารพาณิชย์เอกชนในบางกรณี ไม่ประสบ

ความสำเร็จเท่าที่ควร เรื่องนี้จึงเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่ต้อง
ผลักดัน

- แนวทางที่สาม ก็คือ การขยายการให้บริการทางการเงินให้กว้างขวางขึ้น เพื่อให้ทุกๆ ส่วนของเศรษฐกิจมีโอกาสที่จะได้ประโยชน์จากระบบการเงินที่มีอยู่ ปัจจุบันการศึกษาของธนาคารแห่งประเทศไทย ชี้ว่า ในส่วนที่เหลือในระบบที่ยังไม่สามารถเข้าถึงบริการทางการเงินจากระบบการเงิน มีอยู่ประมาณ 10% ของภาคธุรกิจและครัวเรือน ตรงนี้เป็นช่องว่างที่ต้องแก้ไข เพื่อให้เกิดโอกาสทางธุรกิจให้แก่ทุกส่วนของเศรษฐกิจ ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการเติบโตของเศรษฐกิจในระยะยาว รวมถึงลดแรงกดดันต่อปัญหาการกระจายรายได้

ในเรื่องนี้สิ่งที่ต้องทำ ก็คือ ผลักดันกลไกที่มีอยู่ปัจจุบันให้สามารถนำไปสู่การขยายธุรกิจประเภท Micro finance ให้มากขึ้น ภายใต้การมีระบบการบริหารความเสี่ยงที่ดี และมีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ ปัจจุบันในต่างประเทศ รูปแบบของ Micro finance ที่สำเร็จมีมาก จึงไม่มีเหตุผลอะไรที่ระบบการเงินของเราจะทำได้ นอกจากนี้ Micro finance จะเป็นกลไกเพิ่มเติมในการสนับสนุนการลงทุน และการกระจายตัวของสภาพคล่องให้แก่ภาคธุรกิจ ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจในระยะยาว

- แนวทางสุดท้าย ก็คือ การพัฒนาความสามารถในการบริหารความเสี่ยงของสถาบันการเงินและระบบการเงินใน ประเทศให้ดีขึ้น มีต้นทุนที่ไม่สูง เพื่อให้สถาบันการเงินของไทย ไม่เสียเปรียบต่างประเทศในการทำธุรกิจ ถ้าต้นทุนของ ธนาคารพาณิชย์ลดลง ต้นทุนในการทำธุรกิจของภาคเอกชน ก็ควรจะต้องลดลงตามไปด้วย

สิ่งที่ต้องผลักดัน ก็คือ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเงินที่สำคัญที่ระบบของเรายังขาดอยู่ ให้มีให้ครบเหมือนในต่างประเทศ อาทิเช่น ระบบข้อมูลเครดิต ตลาด และเครื่องมือสำคัญในการประกันหรือบริหารความเสี่ยงของสถาบันการเงินและภาค เอกชน ระบบกฎหมาย และระบบการพัฒนาบุคลากร อันนี้เป็นเรื่องที่เราควรต้องทำให้เกิดขึ้น เพื่อให้ระบบการเงินของประเทศมีความพร้อมในแง่ของโครงสร้างพื้นฐานทางการเงิน เพื่อช่วยภาคธุรกิจไม่ให้เสียเปรียบต่างประเทศในการทำธุรกิจ

ท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน

ทิศทางในระยะต่อไปของนโยบายการเงินและนโยบายสถาบันการเงินของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ได้กล่าวมาข้างต้น จะเป็นเสาหลักสำคัญของการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจของประเทศ ที่จะช่วยให้ระบบเศรษฐกิจการเงินของเราแข็งแกร่งขึ้น ช่วยสนับสนุนการขยายตัว

ทางเศรษฐกิจให้เกิดขึ้นอย่างยั่งยืน เพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินการ และการแข่งขันของภาคธุรกิจ อีกทั้งจะช่วยสร้างเกราะป้องกัน เพื่อให้เศรษฐกิจไทยสามารถฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ โดยได้รับผลกระทบน้อยที่สุด ท่ามกลางความผันผวน ความไม่แน่นอน และความท้าทายใหม่ๆ ของระบบเศรษฐกิจโลกในช่วงต่อไป

ขอบคุณค่ะ
